

— Λαύρα, ἐφώνησεν ὁ Βεννά, θὰ τὸν σώσω, ἢ θὰ ἀποθάνω μαζί του.

Δίδων αὐτῇ τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην εἶχε μεταμορφωθῇ, τὰ χαρακτηριστικά του δὲν ἐξέφραζον ὡς πρότερον, οὔτε διασταγμὸν οὔτε δειλίαν, ἀσυνήθης ἐνεργητικότης ἀντενάκλα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του, ἡ φυσιογνωμία του ἦτο ἀνδρική, ἀποφασιστική, αὐτὴ δὲ ἡ φωνὴ του ἐξέφραζεν ἀποφασιστικότητα καὶ πεποίθησιν.

Χωρὶς νὰ ἀναμείνῃ τὴν ἀπάντησιν τῆς συζύγου τοῦ κινδυνεύοντος φίλου του, ἐσπευσεν εἰς τὴν παραλίαν. Λέμβος ἦτο προσδεδεμένη ἐκεῖ που ἔρριφθη ἐντὸς καὶ κωπηλατῶν μετὰ δυνάμειος κατῴρθωσε, ἂν καὶ τὸ ρεῦμα ὤθει αὐτὸν πρὸς τὴν παραλίαν, νὰ φθάσῃ σώος καὶ ἀβλαβῆς εἰς τὸν φάρον.

Ἦτο καιρός. Ὁ μηχανικός εἶχεν ἀποκάμει, τὰ δὲ κύματα ἠπείλουν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν νὰ τὸν παρασύρουν. Ἦρπασε τὸ σχοινίον, ὅπερ τῷ ἔρριψεν ὁ Βεννά καὶ ἐτοποθετήθη μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ λέμβῳ.

Τὰ κύματα ἀνύψουν ὡς πτερὸν τὸ ἐλαφρὸν ἀκάτιον καὶ διηύθυνον αὐτὸ κατὰ τῶν βράχων. Οἱ ἐν αὐτῷ ἠγωνίσθησαν ἐπὶ πολὺ ἵνα μεταβάλλωσι τὴν διεύθυνσίν του, ἀλλ' εἰς μάτην. Κύμα ἰσχυρότερον τῶν ἄλλων παρέσυρεν αὐτοὺς μετὰ σφοδρότητος πρὸς τοὺς βράχους.

Ἡ κυρία Τελνιέ, ἀκίνητος ἐπὶ τῆς ἄμμου, μὲ συνεσφιγμένην τὴν καρδίαν, πνευστιώσα, παρηκολούθει διὰ βλέμματος πλήρους ἀδημονίας τοὺς δύο ἀνδρας, ἀγωνιζομένους ἐναντίον τὸσφ κρατεροῦ ἀντιπάλου.

Αἰφνης ἔρρηξε κραυγὴν σπαραξικάρδιον καὶ ἔπεσεν ἀναίσθητος ἐπὶ τῆς ἄμμου, ἰδοῦσα τὸ μὲν σκάφος διαρρηγνύμενον, τοὺς δὲ ἐν αὐτῷ γενομένους ἀφάντους ἐν στροβίλῳ ἄφρου.

.....

Ὅτε ἠνέφξε τοὺς ὀφθαλμούς της, ἔτρεξε πρὸς τὸν σύζυγόν της, ὅστις ἵστατο παρ' αὐτῇ ὀρθίως.

— Ἐτρομάξε παρατηρήσασα τοὺς ἐπὶ τοῦ προσώπου του μῶλωπας, καὶ τὸ ἐξ αὐτῶν ρέον αἷμα.

— Μὴ ἀνησυχῆς δι' ἐμέ, Λαύρα, εἶπεν, ἐσώθην μὲ ὀλίγους μῶλωπας, τῶν ὁποίων ἔπειτα ἀπὸ ἐξ ἡμέρας δὲν θὰ μείνῃ οὔτε ἴχνος τὸν ἥρωα σωτήρά μου πρέπει νὰ κλαύσης.

Ἐδείξεν αὐτῇ τὸν Βεννά, ἐξηπλωμένον ἐπὶ τῆς ἄμμου.

Εἶχε γενναιοφρόνως θυσιάσθῃ.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἀμφοτέρω, ὠθούμενοι ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἐμελλον νὰ πῶσιν ἐπὶ τῶν σκοπέλων καὶ κατασυντριβῶσιν, ὁ Βεννά ἐνηγκαλίσθη τὸν σύντροφόν του, καὶ οὕτω τὸ σῶμα αὐτοῦ προεφύλαξε μὲν τὸ τοῦ φίλου του, ἐπλήγη ὅμως καιρίως εἰς τὸ στήθος. Τὸ αἷμα ἔρρεεν ἀφθόνως ἐκ τοῦ χαίνοντος πλατέος καὶ βαθέος

τραύματος, ὅπερ θὰ τὸν ἔφερεν εἰς τὸν τάφον.

Ἐμείνεν ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἀναίσθητος, ὅτε δὲ συνῆλθεν, ἔσχε τὴν δύναμιν νὰ μειδιάσῃ εἰς τοὺς περικυκλοῦντας αὐτὸν φίλους. Δύο τῶν προσδραμόντων κατοίκων τὸν μετέφερον εἰς τὴν οἰκίαν του, ἀκολουθούτων τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῆς συζύγου του.

Ὁ ἰατρός, προσκληθεὶς τάχιστα, ἔμεινεν ἐπὶ πολὺ μόνος μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐξήτασε προσεκτικῶς τὴν πληγὴν του. Ἐξερχόμενος, ἔκαμε νεῦμα τῇ κυρίᾳ Τελνιέ, ἥτις τὸν ἠρώτησε διὰ τοῦ βλέμματος, ὅτι μόλις εἶχεν ὀλίγων ἀκόμη ὥρων ζωὴν.

— Ἐπιθυμῶ νὰ σὰς ἴδῃ, κυρία, προσέθηκεν.

Ἦτο ὠχρότατος, ἀλλὰ τὸ πρόσωπόν του ἐξέφραζε γαλήνην ψυχῆς.

Τὴν ἐδέχθη μὲ τὸ μειδιάμα εἰς τὰ χεῖλη.

— Εἶχες δίκαιον, Λαύρα, τῇ εἶπεν, ἐκαυχώμην ὅτι ἠμποροῦσα νὰ μισήσω. . . Εἴσαι εὐχαριστημένη ἀπὸ ἐμέ;

— Ἀχ! δὲν ἤξευρα μέχρι ποίου βαθμοῦ ἤξίζατε νὰ σὰς ἀγαποῦν καὶ νὰ εἴσθε εὐτυχῆς. Διὰ ποίου τρόπου θὰ ἐξοφλήσῃ τὸ πρὸς ὑμᾶς χρέος μου; Πῶς θὰ σὰς ἀποδείξω τὴν εὐγνωμοσύνην μου;

— Ἀρκετὰ ἀνταμείβομαι, ἀναγινώσκων εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἀκούων τὸν ἦχον τῆς φωνῆς σου. Ἡ ζωὴ μου ἦτο ἀχρηστος. ἠμποροῦσα νὰ κάμω καλλιτέραν χρῆσιν, εἰ μὴ θυσιάσῃ αὐτὴν διὰ δύο καρδίας, αἱ ὁποῖαι ἐγεννήθησαν ἡ μία διὰ τὴν ἄλλην; Ὅθ' ἐνθυμῆσθε καμμιά φορά τὸν δειλὸν καὶ συνεσταλμένον ἐκείνον νέον, ὁ ὁποῖος ἐὰν δὲν ἤξευρε νὰ ζήσῃ καλῶς, ἐγνώριζεν ὅμως τόσφ καλὰ ν' ἀποθνήσκῃ.

Μάτην ἠθέλησε νὰ καταπολεμήσῃ τὰ ἀπαίσιμα προαισθήματα αὐτοῦ, καὶ νὰ τὸν ἐνθαρρύνῃ. Εἶχε πλήρη συναίσθησιν τῆς θέσεώς του.

Μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἡ θύελλα ἐκόπασεν, οἱ ἀστέρες ἔλαμπον ἐν τῷ οὐρανῷ, ἠκούετο δὲ ἤδη ὁ μονότονος τῶν κυμάτων φλοῦθος. Ἡ νυκτερινὴ αὐρα, πλήρης θαλασσίου ἀρώματος, εἰσῆρχετο διὰ τοῦ ἡμινηφεγμένου παραθύρου.

Ὁ Βεννά συνδιελέγετο μετὰ τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῆς συζύγου του, καθημένων παρὰ τὴν κλίνην του. Ἡ φωνὴ του ἦτο ἀσθενής. Ἡ ἐκ τῆς θυσιάς του εὐχαριστικὴς ἀντενάκλα ἐπὶ τοῦ προσώπου του καὶ τῷ μετέδιδεν ὠραιότητα ὅλως ἔκτακτον.

Οὐδὲν ἐδείκνυνεν ὅτι ἔπασχεν.

Μὲ τὰς πρώτας ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου ἐσβέσθη ἡ ἡμέρα ἡ ζωὴ του. Τὸ στόμα του ἐφάνετο ἀκόμη μειδιῶν, ἐπὶ δὲ τῶν χαρκτηριστικῶν του ἀπετυπῶντο ὑπερτάτη ἡρεμία καὶ παρθενικὴ ἀγνότης.

Βλέπων τις τὸν νεκρὸν ἐκείνον, θὰ ἔλεγεν ὅτι ἐκοιμάτο, γοητευτικὰ ὄνειρευόμενος ὄνειρα!

Ἐν Πάτραις.

Ν. Γ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΕΛΟΣ

## ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα» κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν. Φύλλα προηγούμενα εὐρίσκονται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν, εἰς πάντα τὰ Ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων, καὶ τοῖς κ.κ. Ἀνταποκριταῖς ἡμῶν.

## La Saison

(Η ΕΠΟΧΗ)

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΥΟ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Πρώτη ἔκδοσις: 24 ἀριθμοὶ περιέχοντες πλέον τῶν 2000 σχεδίων διὰ πάντα τὰ ἀντικείμενα τοῦ καλλωπισμοῦ τῶν Κυριῶν, δι' ἀσπρόρουχα, ἐνδύματα κορασίων, παιδίων, ἀσπρόρουχα, ἐνδύματα ἀνδρῶν καὶ νεανίσκων, ὀθόνας κλίνης, τραπέζης, καλλωπισμοῦ κτλ. Πάντα τὰ εἶδη ἐργασίας τῶν Κυριῶν.

12 πίνακες περιέχοντες, πλὴν πολλῶν ὑποδειγμάτων κεντήματος, ἀρχαὶ στοιχεῖα, μονογράμματα κτλ. τοὐλάχιστον 200 σχήματα φυσικοῦ μεγέθους καὶ πλέον τῶν 400 σχεδίων κεντήματος, soutache κτλ.

Τιμὴ συνδρομῆς ἀπλῆς ἐκδόσεως:

Διὰ τὰς Ἀθήνας: ἐξέμνηος δρ. 5. Ἐτησίᾳ δρ. 10  
Διὰ τὰς ἐπαρχίας » » 6. » » 12

Ἐκδοσις πολυτελεῆς: περιέχοντα πάντα τ' ἀνωτέρω πρὸς τούτοις δὲ 36 εἰκόνας συρμῶν χρωματισμένας κατ' ἔτος.

Τιμὴ συνδρομῆς πολυτελοῦς ἐκδόσεως

Διὰ τὰς Ἀθήνας: ἐξέμνηος δρ. 10. Ἐτησίᾳ δρ. 20  
Διὰ τὰς ἐπαρχίας » » 12. » » 24

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΟΙ

ἐγγράφονται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν.

## ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν ὑπάρχει χειρόγραφος κατάλογος Μυθιστορημάτων, δεδεμένον τῶν πλείστων, τοῦ Δουμά, Μοντεπέν, Ρισβόργ, Βελώ, Τεράιλ, κτλ. Τὰ μυθιστορήματα ταῦτα ἀποτελοῦσιν ἀληθῆ Μυθιστορηματικὴν Βιβλιοθήκην, πωλοῦνται δὲ εἴτε ὅλα ὁμοῦ ἢ καὶ χωριστά. Μεταξὺ τῶν μυθιστορημάτων τούτων ὑπάρχει ὁλόκληρος ἡ σειρά τῶν «Δραμάτων τῶν Πιερσιάν», συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς «Ὠραίας Ἀνθοκόμου», καὶ πλείστα ἄλλα σπάνια καὶ δυσύρετα μυθιστορήματα.